

การเลือก ช่อง

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าบรูคไม่ต้องการ
เป็นเพื่อนกับคามิลอีกแล้ว?

โดย แชนนอน ทัทเทิล เลขที่ ๒
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“พระเป็นเจ้าจะพิทักษ์ทำแต่ความดี!”
(เพลงสวด บทเพลงที่ 117)

“เมื่อวานฉันดูรายการที่ตลกที่สุด เธอน่าจะ
ลองไปหาดูนะ เผื่อบางที่เราอาจได้ดูด้วย
กัน!” บรูคพูด

คามิลขอบคุณกับเพื่อนรักของเธอขณะ
เดินด้วยกันจากโรงเรียนกลับบ้าน เธอชอบ
ที่ทั้งสองเหมือนกันมากๆ

“ฟังดูดีนะ!” คามิลโบกมือลาแล้วเดินเข้า
บ้านไป

หลังจากทำการบ้านเสร็จ คามิลเปิดทีวี
และพบรายการที่บรูคบอก พรุ่งนี้คงสนุกน่า
ดูถ้าคุณเรื่องนี้กับบรูค!

รายการ นั้น ตลกมาก นักแสดงทำอะไร
โง่งๆ และเล่าเรื่องตลก คามิลหัวเราะมากมาย
แต่สิ่งที่นักแสดงพูดไม่ได้ตลกไปเสียทุก
อย่าง บางคำที่พวกเขาพูดทำให้คามิลรู้สึก
เหมือนมีกบหลายตัวกระโดดอยู่ในห้อง
คำพูดพวกนั้นไม่ใช่คำที่ดี

ฉันควรทำอย่างไรดี?

เธอสงสัย คามิลรู้ว่าคำ
พวกนั้นไม่ดี แต่เธอ
อยากรู้ว่ารายการจะจบ
ลงอย่างไร เธอจะตอบ
อย่างไรถ้าพรุ่งนี้บรูค
ถามเรื่องนี้?

คามิล ถอนหายใจพลาง
ปิดทีวี

พอคุณแม่มาถึงบ้าน คามิลก็ช่วยแม่จัดโต๊ะอาหาร
เย็น “โรงเรียนเป็นอย่างไรบ้าง?” คุณแม่ถาม
คามิลวางช้อนส้อมเข้าที่ “ดีมากค่ะ! ยกเว้น . . . บรูค
บอกให้หนูดูรายการหนึ่ง หนูเริ่มดู แต่รายการนั้นมีคำ
พูดไม่ดี หนูรู้สึกไม่ดี ก็เลยปิดค่ะ”

“แม่ฟังดูแล้วแม่ว่าหนูเลือกได้ดีมากนะ”
“แต่บรูคอยากให้เราดูด้วยกัน เราเป็นเพื่อนสนิทกัน!
เราชอบเพลงเหมือนกัน ชอบไอศกรีมรสเดียวกัน และ
ชอบหนังสือเล่มเดียวกัน . . .”

แม่จัดวางจานพาสตาบนโต๊ะ “ก็จริง แต่นั่นไม่ได้
หมายความว่าลูกจะต้องทำ ทุก อย่างเหมือนกัน โดย
เฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นสิ่งที่ลูกรู้สึก ไม่ดี ไม่เป็นไรหรอก
จะถ้าหนูจะเลือกไม่เหมือนเพื่อนบ้าง”

“คุณแม่หมายความว่าอย่างไรคะ” คามิลถาม
“เราเลือกที่จะหลีกเลี่ยงคำพูดไม่ดีเพื่อเราจะรู้สึกได้ถึง
พระวิญญูญาณบริสุทธิ์” คุณแม่อธิบาย “แต่ทุกคนไม่ได้มี
มาตรฐานอย่างที่เรามี ซึ่งก็ไม่ได้ทำให้เขาเป็นคนเลว”

คามิลยังกังวลไม่หายว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อบรูคถาม
เธอเรื่องรายการนั้น ทั้งสองคุยกันทุกเรื่อง จะทำอะไร
ถ้าบรูคคิดว่าเธอทำตัวเป็นเด็ก? หรือแยกว่านั้น จะทำ
อย่างไรถ้าเธอไม่อยากเป็นเพื่อนด้วยแล้ว?

คามิลสวดอ้อนวอนก่อนนอน “พระบิดาบนสวรรค์
ขอทรงช่วยลูกให้คุยกับบรูคพรุ่งนี้ โปรดช่วยให้ลูกกล้า
หาญ” คามิลป็นใจเต็มใจและหวังว่าทุกอย่างจะเรียบร้อย
ที่โรงเรียน

“คามิล!” บรูกร้องเรียกข้ามสนามมา เธอวิ่งผ่าน
สนามหญ้ามาหาคามิล “เธอคิดว่ารายการนั้นเป็นไฉน
บ้าง? ตลกดีไหม?”

คามิลสุดลมหายใจลึกๆ “จริงๆ แล้วฉันดูไปนิด
เดียวเอง”

บรูคดูสับสน “ทำไมล่ะ”
คามิลคิดในใจ เธอควรจะบอกว่าเธอไม่วางดีไหม?
บรูคจะพูดอะไรต่อไป? “เอ่อ . . . ฉันไม่ดูเพราะ
รายการพูดคำที่ฉันไม่ชอบ ฉันก็เลยรู้สึกไม่ดีที่จะดู”

“โอ” บรูคพูดเบาๆ จากนั้นเธอพูดว่า “ไม่เป็นไร
เราไม่ต้องดูด้วยกันก็ได้ เราหาดูรายการอื่นที่เราชอบ
ทั้งคู่หรือทำอย่างอื่นด้วยกันก็ได้”

“โอเค” คามิลยิ้ม แล้วเพื่อนสองคนก็เดินไปเข้า
ห้องเรียนด้วยกัน คุยและหัวเราะกันตลอดเวลา ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ท่านสามารถเลือกสิ่งที่ถูกต้องได้
แม้คนอื่นไม่เลือก พระบิดาบน
สวรรค์จะทรงช่วยให้ท่านเข้มแข็ง